

① पैज = 12 विषय = झजा
 $20 \times 13 \times 0.2 \text{ C.M.}$

विश्वकर्मगोस्वहा ४२ पुनरुत्वा पुनरुत्वादि-
यारुद्रावलन

शिवरुद्रपमस्तु येन येन कर्मणाय

Note- पैज बुरी तरह फटे हुए है।

② अष्टावड पुराण

पैज = 6 (1.3, 97-101)

$20 \times 13 \times 0.2 \text{ C.M.}$

वात्सर्ग्यपिरे जणावृतादि कर्मणि तयातीर्थलितं
... ..

तमतिरुम्यतयदार विगद्वित रुदाचना आक्षोमलि
Note पैज बुरी तरह फटे हुए है।

③ विषय - दशनि पैज = 8

$30 \times 13 \times 0.2 \text{ C.M.}$

रुम प्राप्त रुद्रमशरीरं तदुपाधिं रुलीवं च व्युत्पाद

-ति क्रियते त्वेवामिति

Note → पैज धुरी तरह छटे हुए है।

हविने

विश्वकर्मणे स्वाहा ४३ पुनस्ता पुनस्तादित्यारुद्रावसवः समिधतोऽपु
नर्ब्रह्माणिवसनीययज्ञैः घृतेन त्वन्नन्वैर्वर्धयस्व सत्याः सन्तु यज्ञा
नस्य कामाः ४४ अपेत अपेत वीन विचसर्प्यतातो ये त्रस्तप्राणा एव
नूतनाः अराघमो वसान नृथिया अक्रन्निमं पितरो लोकमस्मे ४५
संज्ञानमसि संज्ञानमसि वामधरणो मयिते कामधरणो भूयान् अग्ने
भस्मास्यग्नेः पुरीषमसि चित्तस्य धरि चित्त ऊर्ध्वं चित्त अयधुम् ४६ अय
धुं सः अयधुं सोः अग्निर्धर्मिन् सोममिन्द्रस्तनंदये जदरे द्यावणा
नः सह स्त्रियं वाजमन्यन्नमसि धुं ससवान्संस्तुयसे जातवेदः ४७
अग्ने यज्ञे दिववर्चः पृथिव्यां पदोषधीष स्वाययत्र येनां तवित्तमु
वीततन्यतेषः सभानुराणी वो न चक्षाः ४८ अग्ने दिवः अग्निदिवोः

५६

अर्णमकाजिगासकदेवौ २ ऊर्चिषेधिष्णये पारोचनेपरस्तात्सर्यस्य
 याश्चावस्था दुपतिष्ठन्तआयः ४६ उरीष्वासोः अमयः प्रावणोभिः सजे
 षसः नृषन्तां यजम दुहो नमीवाः इषोमहीः ५० इममग्रे दुजमग्रे पु
 रुदं सभं सभं सभं गोः शशन्तमभं हवमानायसाधु स्थान्नः सूनृस्तन
 यो विजावाप्रेसाते समतिर्भूत्वस्मै ५१ अयन्तेयानि र्कृतियो यतो जा
 तो अरोचणाः तज्ज्ञानन्ममः आरोहायो नो वर्धयारपिम ५२ चिर
 सितया देवतया क्रि २ सध्रवासीदपरिचिरसितया देवतया क्रि २ स
 ध्रवासीद ५३ लोकं एण लोकं एण किद्रं एणापोसीदध्रवात्मम् ३
 द्राप्रीन्वावृहस्य निरस्मिन्योनावसीधदं ५४ ना अस्मसुददो हसः से
 मभं श्रीणोति एस्मयः जन्मदेवानां विशसि चारोचनेदिवः ५५ इदं

हविषोयेगविष्टो येत्वा नूनमनुमदं निविष्टाः पिवेंद्रसोमं शुभ्रमगणोमरु
 द्विः ६३ जनिष्ठा अउग्रः जनिष्ठा अउग्रः सहसेनरायमंद्रजो जिष्टो
 वक्रलाभिमानः अवर्द्धा न्निद्रमारुतश्चिदत्रमातायहीरेदधनुर्दनि
 ष्ठा ६४ आतु आतु न इदं वृत्रहन्स्माकमर्द्धमागहि महान्महीभिः
 रुतिभिः ६५ त्वमिंद्रत्वमिंद्रप्रतर्निषभिविष्ठाः असिस्पृधः अशस्ति
 हाजनिता विष्णुत्वरसित्वेनूर्यनरुष्यतः ६६ अनुते अनुते शुष्मान्
 रयन्ममीयन्तः क्षोणी शिशुन्मानराविष्ठास्ते स्पृधग्नयन्तमन्येवे
 वृचं यदिदं त्वं वसि ६७ यज्ञः यज्ञो देवानां प्रत्येति सग्न्ना गादित्यास्मै
 भवतः सृजयन्तः आयोर्वाची समतिर्वृत्त्यादं शुभो अग्नि यावृविषो वि
 नरासन् ६८ अदवोभिः सवितः अदवोभिः सवितः पायुभिः शुभं
 ययपरिपाहि नोगयम् हिरापजिह्वः सविता यनद्यसे रक्षामा

३३ अथ शंभुसईशान ३३ प्रवीरया शुचयो दद्विरेवामधुर्युभिर्मधुम
 तः सतासः बहवा योनियतो या ह कापि वासुतस्यान्धसो मदाय ३० गा
 वउषावतो वतम्पही यज्ञस्वरस्तदाः उभाकर्णी हिरण्यया ३१ कायपो
 राजानेषु कृत्वा दत्तस्य डुरोणे रिषादसा सधस्त्य आ ३२ देवाव धुर्ध
 देवाव धुर्ध आगतं भुंरयेन सूर्यत्वचा मधाय स भुं समंजाये तस्य
 त्मया यस्तेनः ३३ निरञ्जीनो विततः निरञ्जीनो विततो रश्मिरेषा
 मधः सिदासी इडुपरि सिदासी इतरेनो या आसत्सहिमान आसन्सधा
 अयस्ता त्रयतिः परस्तात ३४ आरोदसी अएणादास्वर्म हज्जातं या
 देनमपसो आधारयन् सो अधुराय परिणीयते कविनवाजसातये च
 नो हिनः ३५ उक्थे भिर्वृत्र हन्तमा उक्थे भिर्वृत्र हन्तमा यामं दाना चि
 दानिरा आर्जुः धैरा विवा सतः ३६ उपनः उपनः सूनवो गिरः शृणु

वयं प्रवृत्तमहि तेर्वा विधर्त्ता आधु चि यस्मन्मानस्तुर अद्राजा चि यं भगं भक्षीत्या
 ह ३५ भगप्रणेन भगप्रणेन तर्वा गसत्पराधो भगमां धियस्मदवाददन्तः भगप्र
 णेन जनय गोभिरश्नेवेभं ग पुनृ भिन्ने वतः स्पाम ३६ उते दानीम उते दानीम
 गवंतः स्पामो न प्रपित्व उत मध्ये अहं उतो दिना मध्यवन्तः यस्वयं देवान
 भुंक्षु समनौ स्पाम ३७ भगा एव भगवां २ अस्तु देवास्ते न वयं भगवन्तः स्पाम त
 न्वा भग सर्व इज्यो हवीति मनो मग पुराता भवेह ३८ समधुराय समधु
 रायो यमो न मन्त रधिक्ता वे वशुचये पदाय अर्द्धा चीनं वस विधं भयन्तोरप
 मिवाश्वा वाजिन आबहन्तु ३९ अश्ववावनीर्गो मती अश्ववावनीर्गो मती
 न्ने उवा सोही रवतीः सदसु कुं तु भद्रा वृत्तं दुहाना विप्रतः प्रपीता ह्येषा
 तन्वास्तिभिः सदानः ४० एवं तव एवं तव ब्रूते वयं नेरः सोमकदाचन स्नाता
 स इह समसि ४१ पयस्यायः परिपतिं पयस्यायः परिपतिं वचस्याका
 न्तो अभ्या नडर्कम् सनो रासकुरध अद्राप्ता धियं धियं भुंक्षीषथा

॥ श्री ४२ जीणिपदा विचक्रमे विस्मृतांया यदा व्याः अतो धर्माणि धारयन् ४२
 नदि प्रासः नदि प्रासो विपणवो जायते सः समिन्धते विस्मर्यत्परमं पदं
 ४४ घृतवती भुवनानाम् घृतवती भुवनानामभिष्टियो वीष्ट्यो मधु उघे
 सपेशसा या वा एष्टिवीवरुणस्य धर्माणा विष्टभिने अजरे भू विरेतसा ४५
 येनः येनः सपत्ना अपने भवन्ति नृभिः अपा मववाधामहेताम् वसवोरु
 द्रा आदित्या उपरि स्मृता मोघे तारमधिराजमज्जन ४६ आना सत्या आना
 सत्या त्रिभिरेकादशे विहर्दे वभिर्धानं मधुयेयमश्विनना प्रायुस्तारिष्ट
 नीरपा भुं सिमत्तन भुं सेधनं देवो भवत भुं सचा भुवा ४७ एषवः एषव
 स्तोमो मरुत इयङ्गीर्मान् नार्यस्य मान्यस्य कोरोः एषाया सीष्टत न्वेवया
 विद्यामेवं वृजने जीरदानम् ४८ सह स्तोमा सह कन्दुसः सह स्तोमाः सह
 ह कन्दुसः आतुतः सह प्रमा अषयः समदेव्याः पूर्वेषां पन्यामन्त इष्ट
 धीरा अन्वाले भिररण्या नरपस्मीन ४९ आयुष्यवर्चस्यम् आयुष्यवर्च

विष्णु इदं विष्णु अवीवृधन्तमद्रव्यवसक्तिः २१ पीतमधु २ पीतः
 नभुं सत्यतिपतिम् ५१ समितम् समितभुं संकल्पेण भुं सं प्रियो रो
 चित्सु समनस्यमानो इव मूर्जमभिसन्वसानौ ५० सम्भाम् सम्भाम
 नाभुं सिसं व्रतासमुचितान्याकरम् अग्नेः पुरीष्णाधिपाभवत्तत्र १
 षमूर्जं यजमानायथेहि ५२ अग्नेत्वं पुरीष्णोरपिमान्युष्टिमान् २ असि
 शिवाः कृत्वादिशः सर्वाः संयोनिमिहासदः ५३ भवतन्त्रः समनसौ सचेत
 सावदेयसौ गायत्रभुं हिभुं सिष्टं मायजपतिज्ञातवेदसौ शिवौ भवत
 मयनः ६० मातेयपुत्रं मातेयपुत्रं पृथिवीपुरीष्ममग्निभुं संयोनाव
 भारुषा ताद्विष्टैर्देवैर्ऋतुभिः संविदानः प्रजापतिविश्वकर्माविमृश
 त ६१ असन्वतमयजमानंम् असन्वतमयजमानमिहृस्तेन सोत्यामा

॥ निहितस्तरस्य अग्नमस्मदिकसात्रइत्यानमोदे विनिर्जतेतम्यम
 स्त ६२ नमःस्तने नमःस्तनेनिर्जतेनिमित्तोजोयस्मयेविहृतावन्य
 मेतम् यमेमत्तंयस्यासन्निदानोजमेनाकेअधिशोहयेनम् ६३ य
 स्यास्तेयोश्चासञ्जुहोम्येषांवेधानामवसर्जनाय पांत्वाजतोभूमे
 रितिप्रमनूतेनिर्जतिंत्वाहंपावेदविश्वतः ६४ यत्तेदेवीनिर्जते
 राववन्ययाशङ्गीवासविहृत्यम् तन्नेविष्याम्यायुषोनमध्यादये
 नंपित्तमद्विप्रसूतः नमोभूत्येयेदञ्चकार ६५ निवेशनःसङ्गमनः
 निवेशनसङ्गमनोवसूनांविष्वाङ्माभिचष्टेशचीभिः देवइवस
 वितासत्यथमेन्द्रोमतस्योसमरेषणीनाम् ६६ सीरायुञ्जति सीरा
 युञ्जान्तिकवयोयुगावितन्वतेष्टयक् धीरादेवेषुसम्प्रया ६७ ॥

दर्शनेः तदिति विष्णुर्दक्षिणो ज्योतिष्कः सिसृक्षे विष्णुमाभासिरोचन-
 तत्सूर्यस्या देवतं तन्मा हित्व मध्याकर्तुं विनतं भुं संजभाय देद युक्तं हं
 नः सधस्याया द्वाजीवासस्तमने सिमस्मै ३० तन्मित्रस्य तन्मित्रस्य वरु-
 णस्याभिचक्षे सूर्योऽयं कृणते योरुपस्थे अनन्तमन्य दुशद स्याजः कु-
 लमन्यद्विवितः संभरेति ३८ वाममाहान् वामहो २५ असिसूर्यवडा
 दित्यमहो २५ असिमहस्ते सतो महिमापन स्यते ह्य देवमहो २ अभि ३४
 वसूर्यवसूर्यश्च वसामहो २ असिसत्रा देवमहो २ असिमद्वा देवानामस-
 र्यः परोहितो विभज्योतिरदाभ्यम् ४ आयन्त इव सूर्यम् आयन्त इव स-
 र्यं विष्णे दिंदु स्य भक्षत वसू निजातिजनमान ओजसा प्रतिभा गं नदी धि-
 म ४१ अथा देवाः उदिता सूर्यस्य निरभुं हसः पिएतानिरवद्यात् तत्रो-
 मित्रो वरुणो मामरुंता मदिनिः सिंधुः पृथिवी उतयो ४२ आबुस्तेन आ-

१५०

कृत्स्नेन रजसा वने मानो निवेशयन्त मृतं मर्त्यं वहिराण्येन स विनारयेनादे
 वोयाति भुवना नियप्रपन्न ४३ प्रवाहजे प्रवाहजे मप्रया वहिरिषामाविश्य
 नीववीरिहः इयाने विष्णामक्रौरुषसः पूर्वहूतौ वायुः सृष्टास्तस्येनियु
 त्वान् ४४ इन्द्रवायूरुहस्पतिम् इन्द्रवायूरुहस्पतिर्मित्राग्रिष्मेषां भग
 आदित्यात्मारुतं गणम् ४५ वरुणः प्राविता वरुणः प्राविता भुवं मि
 त्रो विष्वाभिरुनिभिः करतान्त्रः सुराधसः ४६ आधिनः आधिन इंद्रे
 षां विस्वो स जात्यानाम् इतामरुतोऽस्थिनां तं प्रत्नया यसेनोयेदेवा
 सः आन इन्द्राभिर्विष्येभिः सोम्यमधोमासश्चर्षणीधुतः ४७ अत्र इन्द्र
 वरुण मित्रदेवाः शरद्वः प्रयत्नमारुतो न विस्वोऽभाना सत्या रुद्रोऽअ
 धिनाः सृष्टाभः गः सरस्वती जुषंत ४८ इन्द्राग्नी मित्रावरुणा इन्द्राग्नी
 त्रावरुणादिनिधुंसः पृथिवीयां मरुतः पर्वतार अपः कृवेनिः प्रक

यद्यस्य उदिनेनागामिजो अर्थमासवानि सविता भगः २० आसते सिञ्चनमि
 यं भूरो ह स्पोरभिः प्रियमुरसादधीमहृषभमृतम्यत्नपायसेनः २१ आनि
 ष्ते परि विष्टे अमृषं क्रियो वसान अरतिस्वरोचिः महत्तद्वल्लो अस्तरस्य
 नामाविष्टा तूपो अमृतानि तस्यो २२ प्रवो महे मन्माना याय सोचा विष्टान
 राय विष्टा भुवे इन्द्रस्य यस्य सुमव भुं स हो महिषि वो नृणां च रोदसी स प
 र्यतः २३ बृहन्ति दिधयेषां भूमि शस्तं पृथः स्वरुः येषां मिन्द्रो पुवा सावा २४
 इन्द्रे हि मत्स्य न्य सो विष्टे भेः सोमपर्वभिः मही अ भिष्टिरो जसा २५ इन्द्रो वृ
 त्तम वृणो कर्द्धनीतिः प्रमायिनाम मिता द्युष्यं एतीतिः अहं वा भुं समुश
 यग्वनेष्ठा भिर्येना अकृणो द्राप्णाणां २६ कुतस्तमि नूमादिनः सन्त्ये को
 यासि सन्त्ये किन्त इत्या संमृक् सुसमगणाः शुभानैर्वी वेस्तन्तो ह वि
 येयन्ते अस्मे महौ २ इन्द्रो यवो जसा कदाचन स्तरी रसिकदाचन प्रयुक्

१० आन्तत इन्द्राय वः पनन्त्राभिय ऊर्ध्वमोमन्तानि तृत्सान् स्तुतुस्त
 ज्येष्ठपुरुषा जन्मही शुं सहस्रधा गन्तुहती नु डत्तन् २८ इमो ते धियं प्रभरे
 महोमही मस्य स्तोत्रे धिषणा यन्तः आनजे तमुत्सवे च सासहि मिंद्रं देवा
 सः शवसाम दत्तन् २९ विभ्राह्म ह त्विद्य तसो म्पं मध्यायु रं ययत्त यता अ
 विरुतम् वातजू नो यो अभिरक्षिति त्मना प्रजाः पु योष पुरुषा विराजति ३०
 उडत्तं जातवेद स देवं व हंति केतवः दृशो विश्वाय सूर्य ३१ येनापावक ये
 नापावक चक्षसाभुरणं ते जनौ ३२ नत्वं वरुणा यशसि ३३ देव विधु र्यः
 आगत शुं रयेन सूर्य त्व वामधाय ज शुं समं जायेते प्रत्न षाय स्वेन सि
 त्रं देवाना म् ३४ आनः आनः इडाभि विदये सशालि विष्मान रः सविना
 देवान्ते अपिय ष्या युवानो मत्स प्या नो विष्मं जगद्भिपिते मनीषा ३५
 यर घक च वृत्त हन्त दगा अभि सूर्य सर्वं न दिन्द्र ते वशे ३६ तरणि विष्म

५८

पत्नीर्मातेव पुत्रं विभृतास्तेन त ३५ अस्वमे अस्वमे सधि एव सौषधी
 रनुरुध्य से गर्भे सज्जायसे पुनः ३६ गर्भो अस्मि गर्भो अस्यावधीना गर्भो
 वनस्पतीना गर्भो विष्णुस्य भूतस्याग्नेर्गर्भो अयामसि ३७ प्रसद्यमस्म
 नायो निसपश्च एषि वीमग्ने सभुं सज्जामातृभिर्प्रज्ज्यातिष्यान् पुनरास
 दः ३८ पुनरासयसदनमपश्च एषि वीमग्ने शेषे मातृर्यपोपस्यन्तर
 स्यां भुं शिवतमः ३९ पुनरुज्जानि वर्तस्व पुनरप्रयवायुषा पुनन्नः पा
 द्य भुं हसः ४० सह रय्या सह रय्या निवर्तस्वामे पित्रं सधारया विष्णु
 स्या विष्णुतस्य रि ४१ बोधामे अस्य यवसोपविष्टमभुं हिष्टस्य प्रभतस
 सधावः पीयति त्वो अनुत्वा गुणाति वंशरुष्टे तं त्वं बंदे अग्ने ४२ सवो
 बोधिस्तु मधवावसपते वसदा वं न पुयोध्यस्मद्देवा भुं सि

१२१ ॥ यथावाष्ट्यिवीजुवेसदेवाधतरपिमस्मेसवीरम् २१ समिधाग्निम्
 समिधाग्निं दुवस्यत घृतैर्वाधयतानिधिम् आस्मिन् कृत्वा जुहोत नः
 उडत्वा विष्टे देवाः अग्ने भवन्तु चिन्तिभिः स नो भव शिवस्तु भुंस्तु
 प्रतीको विभावसुः ३१ प्रेत प्रेदग्ने ज्योतिष्मान्याहि शिवे भिरर्क्षिभि
 ह्यम् बृहद्भिर्भानुभिर्भासन्माहि भुंसीस्तत्वा प्रजाः ३२ अक्रन्द
 मिस्तनय यन्नेव द्यौः क्षामा देवि हृदी रुधः समञ्जन स योजज्ञानो वि
 हीमिदोः आद्यदारोदसी भानुना भात्यन्तः ३३ प्रप्रायम् प्रप्रायमग्नि
 भं रतस्य अतिविपत्सूर्येन रोचते बृहद्भ्याः अभियः पूरुं प्रतनासतस्यो
 दीदाय देवोत्पतिधिः शिवोनः ३४ आपो देवीः आपो देवीः प्रतिग
 ज्ञात भस्मेतत्स्याने कृणुधुं सुरभाः उलोके तस्मै नमन्तो जनयः सु

उत्तरं देवं देवता सूर्यमगन्तु ज्योतिरुत्तमम् २४ एधोसि एधोस्येधिषीमदिसमि
 दसितेजोसितेजोमयिधेहि २५ यावतीयावापृथिवीयावच्चसप्तसिंधवोचि
 तस्थिरेतावतमिन्दुतेग्रहमूर्जीगुल्लास्पादितंमण्यिगुल्लास्यदितम् २६
 मयित् मयित्पदिद्वियं वृहन्मयिददोमपिक्तः धर्मसिगुम्विराजति
 ति ताज्योतिषा सह ब्रह्मणा तेजसा सह भययस्तोरेतः पयस्तोरेतः अ
 २७ त्वदोहमशीमयजरा मुजरा भुंक्षमान् त्विषः संवृक्ततेदक्षस्य ते
 सप्तमास्पते सप्तमास्तिक्तः इन्द्रपीतस्य प्रजापतिर्भाक्षितस्य मधुम
 तस्य पुरुतस्य भक्षयामि २८ इत्यष्टाविंशोऽध्यायः ३९ स्वाहाप्राणोभ्यः
 स्वाहाप्राणोभ्यः साधियतिकेभ्यः पृथिव्यै स्वाहा प्रये स्वाहान्नरिदायः
 आहा वायवे स्वाहा दिवि स्वाहा सूर्याय स्वाहा दिग्भ्यः स्वाहा चंद्राय स्वाहा
 भ्यः स्वाहा चरुणाय स्वाहा नाभ्यै स्वाहा शूनाय स्वाहा २ वावे स्वाहा

आष्या यतो निष्ठा यतो तस्यैते स्वाहा या तश्चर्मा त रिदो शुग्णा त्रिष्टु
 या ग्रीधे सा त आष्या यता त्रिष्टु या यतो तस्यैते स्वाहा या ते चर्मा एषि वा धं
 शुग्णा जगत्पा धं सदस्या सा त आष्या यता निष्ठा यतो तस्यैते स्वाहा ८
 क्षत्रस्य ता क्षत्रस्य ता परस्या हि ब्रह्म एतन्त्वं पा हि विशस्ता धर्मा
 एतद्यमन्त्र क्रामानसु विताय नव्यसे ११ चतः सक्तिर्नाभिः चतः सक्तिः
 न ११ १२ इतस्य सप्रणा सनो विश्ववायुः सप्रणा सनः सर्वायुः सप्रणाः
 अस्तु देवा अपहृसेन्त्वं प्रतस्य सशिवम् २१ चर्मेतन् चर्मेतन् पुरीषेतेन
 वर्धस्वा च यण्यस्य वर्धिषीमहि च वयमा च यणा सिषीमहि २१ अचिक्रा
 दहृषा हरिर्मा हन्मिन्नो न दरीतः स भूंस्तूर्येण दिक्षु तदुदधिनिधिः २२
 समिन्त्रियानः समिन्त्रियान आप्रोषधयसन्तु दुर्मिन्त्रियास्तस्मै सन्तु
 यो समा देष्टु यंच वर्यं दिष्मः २३ उदयम् उदयं तमसस्य रिसः पश्यन्त

नर्भवनस्यगर्भः आशेदसीः अष्टाज्ञायमानः वीडुं चिददिमभिनत
 तयज्ञनायदप्रिमयजंतयञ्च २३ उशिकावकेः उशिकावको अरतिः
 सुमेधासर्पे च प्रिरमृतो निधायि इयर्निधुममरुवे भरिभ्रडकुकेण
 शोचिषा यामिनक्षने अग्रिरमृतोः अभद्रयोभिर्यदेन न्यौरजनय
 त्स्वरेताः २५ यस्ते अद्यकृणवद्भद्रशोचेयूयन्ते व घृतवेतमप्रे प्रतन्न
 यप्रतरं वस्यो अकाभिसनन्ते व भक्तं पविष्ट २६ आतमभजसौश्रव
 मेघग्रः उका उका आभजसस्यमाने प्रियः सूर्ये प्रियो अप्राभवात्सु
 ज्ञातेन भिनदडुं निनैः २७ तामप्रेयजमाना अनुभूतिष्वावसुर
 भिरेवार्पाणि त्वया सह द्रविणमिहमाना व्रजङ्गो मन्तमुशिजुवि
 २८ अस्तायप्रिर्नराभुं सप्रोवोवैश्वानरः अविभिः सोमगोपाः

नमन्नाधस्तं शिवाः कृत्वादियाः सर्वाः संयोनिसहासरः ॥ दिवस्यदि दिव
 सप्रपद्यमज्जने अग्निरस्माद्धितीयमपरिजातवेदाः तृतीयमप्सुतम
 एणः अजसमिन्धानानन्यरतेस्वाधीः ॥ १८ विप्राते अग्नेत्रेधात्रयाणिवि
 प्राते धामविभृता पुरुजा विप्राते नाम परमकुहाय हि प्रातमुत्संयतः
 आजगोष्य ॥ १९ समुद्रेत्वा समुद्रेत्वा नृमणाः अस्वतर्न चत्वा ईधेदि
 वोः अग्रकथनं वृत्तीयेत्वारजसितस्थिवा ॥ २० समणामुपस्थेमहिषा
 अवर्धन् ॥ २१ अक्रन्ददग्निस्तनयनिवधोः तामारे विहृद्दीरुधः सम
 ज्ञानसद्योजज्ञानो विहीमिदोः अण्यदारोदसीभानुनाभायन्नः ॥
 श्रीणामदारोधरणोरयीणाम्मानीषाणोऽपार्ष्णः सोमगोपा वसः
 मूचः सहसोः अप्सु एजा विभात्यप्रअउषसामिधानः ॥ २२ विष्वसोके

रुचंवासे

नमन्तां सुं साहा २० सोना एथिविनो भवान्तरानिवेशनीयकानः शर्म
सप्रथाः अपनः शोणुचदधम् २१ अस्मात्त्वमधिजातो सित्त्वदयेजायतो
पुनः असौसर्गीयलोकायसाहा २२ पञ्चत्रिंशतमो ध्यायः ३५ अचंवा
चं अचंवाचं प्रपद्ये मनो यज्ञप्रपद्ये सासप्राणं प्रपद्ये चक्षुः श्रोत्रं प्रपद्ये वा
गोजः सहो ज्ञोमविप्राणापानो १ यन्मे किं देवक्षयो हृदयस्य मनसो वा
तनूणां वृहस्पतिर्मेतदधातु शान्तो भवतु भुवनस्य यस्य तिः २ भूर्भुवः
स्वः तत्सवितुर्वरेण्ये भर्गो देवस्य धीमहि धियो यो नः प्रचोदयात् ३ क
यानश्चित्रा भुवद्गती सदा वृधः सा वा कयाशविष्टया वृता ४ कस्तूरा
सत्यो मदानां स्मभुं हि षोमत्सदधसः रुद्रा विदारुजे वस ५ अभीषुणा
सखीनामविता जरितृणां शान्तं भवास्तु निभिः ६ कयात्वं कयात्वं न
भूमिप्रमंदसे वृषन कयास्तो न भू अभर ७ इतो विश्वस्य राजति

रु

॥ अस्तु द्विपदेशं चतुष्पादे ८ शन्नो मित्रः शंवरुणाः शन्नो भवतर्क्यमा
 शन्नो इन्द्रो वृहस्पतिः शन्नो विष्णुरुक्तामः ९ शन्नो वातः शन्नो वातः पव
 नाशं शन्नस्त्वपत्तु सूर्यः शन्नः कनिकरदेवः पर्जन्यो अभिवर्षतु १० अहा
 निशं अरुनिशं भवंतु नः शशं रात्रीः पृतिधीयताम् शन्न इन्द्राग्नीभ्य
 तामवोभिः शन्न इन्द्रावरुणा रातहव्याः शन्न इन्द्राश्वणाद्याहुसानौ
 शमिंद्रा सोमास्तु विनायशं योः ११ शन्नः शन्नो देवीरभिष्टय आपो भवंतु
 पेनये शं यो रभिस्रवंतु नः १२ स्थोना एषि वि स्थोना एषि विनो भवतु दे
 रानिवेशनीयकानः शर्मसप्पथा १३ आपो हि षामयो भवस्तान ऊर्जो
 दधात न महेरणा यचक्षसे १४ यो वः शिवतमोरसस्तस्य भाजयते हनः ३
 शतीरे उमातरः १५ तस्मा अरंगमा मवोयस्पक्षया यजित्वा आपो जन
 यथाचनः १६ यौ शांतिः यौ शांतं रंतं रित्तं भुंजंतिः पृथिवी शांतिरा

20

पायुभिस्साधुं शिवेभिरयपरिपाहिनो गयम् हिरण्यजिह्वः सविताय नवा
 मेरत्नामाकिर्त्तो अयशश्चक्रो अयामिते ८५ इन्द्रवायूससन्दृशा इन्द्र
 वायूससन्दृशा सहवेहहवामहे यषानः सर्वइज्जनोनमीषः सङ्गमे
 समनाः असत ८६ अथ गित्या अथ गित्या समर्त्यः शशमे देवतान
 ये यो नूनं मित्रावरुणावभिष्टय आचक्रे हव्यदातये ८७ आयातं आ
 यातमुपभूषतं मधुः शिवतमश्चिना उगंधय यो वृषाणां जित्वा वसूमानो
 वरिष्ठमागतं ८८ प्रैत प्रैतु ब्रह्मणा स्थानिः प्रदेह्ये तस्य नृता अका
 वीरन्नयं पंक्तिराधसं देवाय जनयंत नः ८९ चंद्रमा अस्तु चंद्रमा अ
 स्तु नरास्त्यो धावते दिविरयि पिशाङ्गं बहूले प्रहृष्टहं हरिरेति
 निज्जदत रे देवं देवं वः देवं देवं वावसे देवं देवमभिष्टये देवं देव
 मवाजसातये ९० एता देवा धिया ९१ दिविष्टः दिविष्टा अ

यशामन्यये समुदीकाभवन्तुनः ॥ ब्रह्माग्निमेमतयः शंभुसतासः ।
 इन्द्रायर्जिष्मभृतोमेन्द्रिः आशासनेप्रतिरुयन्पुकोमाहरीवहस्तला
 नोअक ॥ ८ ॥ अनुजमातेमघवन्नकिन्तेनत्वावो २ अस्तिदेवनाविदा
 नः नजायमानोनशातेनजातोयानिकरिष्णाकृणुहिप्रवृद्ध ॥ ९ ॥ तदि
 त तदिदासभुवनेषुजेषुंयतो जज्ञउग्रस्त्वेषन्मणाः सद्योजज्ञानो
 निरिणानिशत्रूननयंविष्णुमदंत्सूमाः इमाउत्वापरोवसोगिरोवर्धन
 याममयावकवर्णीः शुचयोवियस्मिनोभिस्तोमैरनृषत ॥ १० ॥ यस्या
 यं यस्यायंविष्णुआर्योदासः शोवधिषाअरिः निरश्चिदर्यैरुषमे
 पवीरवितुभ्येतोअजितेरधिः ॥ ११ ॥ अयंभुंसहसं अयंभुंसहस्र
 मधिभिः सहस्रतः समुद्रइवप्रायेसत्यः सोअस्यमहिमागृणो
 शवोयज्ञेषुविप्रराज्ये ॥ १२ ॥ अदयोभिः सवितः अदयोभिः सवितः

यशामयन्नयामानियुतः यत्मानः कविः कविमियदासिप्रयज्ञो ५५
 इन्द्रवायुश्च इन्द्रवायुश्च इन्द्रवायुश्च इन्द्रवायुश्च इन्द्रवायुश्च इन्द्रवायुश्च
 हि ५६ मित्रश्रुवे मित्रश्रुवे मित्रश्रुवे मित्रश्रुवे मित्रश्रुवे मित्रश्रुवे
 चीश्रुसाधना ५७ दस्तायुवाकवः दस्तायुवाकवः दस्तायुवाकवः दस्तायुवाकवः
 वर्षिः आयात श्रुद्रवर्जनीनम्प्रयत्नयायस्तेनः ५८ विदयदि विद
 यदीसरमारुगणमद्रैर्महिषायः पृथ्वीश्रुसद्वाक्कः अग्रत्रयन्सयद्यत्
 राणामकारवंप्रथमाजानतीगान ५९ नहिस्पशमविदन्नन्यमस्माहे
 श्यानरात्पुदः एतादमनेः एमेनमच्युत्तमता अमर्त्यवैश्यानरेत्तैत्र
 जिन्मायदेवाः ६० उग्राविधनिना उग्राविधनिनामथः इन्द्राग्रीरुवा
 यदेतानोमृडातः इन्द्रो ६१ उपास्मै उपास्मै गायतानरः एवमानायेंद
 यदेतानोमृडातः इन्द्रो ६२ येत्वायेत्वाकिह ते मघवन्नवर्द्धन्ते शोवरे

सोमनीषिस्तोयज्ञेकु एवेतिविदयेषुधीराः यदपूर्वयक्षमन्तः प्रजानां
 तन्मेमनः शिवसंकल्पमस्तु २ यत्प्रज्ञानं यत्प्रज्ञानमृतचेतोधृतिश्च
 यज्ञोतिरन्तरमन्तप्रज्ञास्तु यस्मान्नक्रते किंचनकर्मक्रियते तन्मेम
 नः शिवसंकल्पमस्तु ३ येनेदम् येनेदंभूतेभुवनंभविष्यत्परिशुही
 तममृतेनसर्वं येनयज्ञस्तायतेसप्रहोता तन्मेमनः शिवसंकल्प
 मस्तु ४ यस्मिन्त्रचः यस्मिन्त्रचः सामयजूंष्वपियस्मिन्प्रतिष्ठिता
 रथनाभाविवाशः यस्मिन्मित्रं सर्वमोतं प्रजानां तन्मेमनः शिवसं
 कल्पमस्तु ५ स्रष्टारथिरथा निवयन्मनुष्यान्नेनीयतभीशुभिर्घा
 त्रिनइव हृत्प्रतिष्ठं यदजवंजविष्टं तन्मेमनः शिवसंकल्पमस्तु ६ पि
 तन्तु पितन्तु स्तोषम्महो धर्माणो तविष्ठीम् यस्य त्रितोद्योजसा
 नृजं विपर्वमर्दयत् ७ अन्वित अन्विदनुमने तन्मन्त्रासे सच्चनस्तु
 नदत्तायनो हि नृप्राण आष्टुं धिता विषः ८ अनुनः अनुनो

२६
 प्रवेष्टानरोवृहन् इमयावृथानोज्ञसावनोहितो ज्योतिषावाध
 नितेभः १२ इन्द्राग्नी अयात् इन्द्राग्नी अयादियं पूवागान् पद्वितीभ्यः हि
 त्वा शिरो जिह्वावावदक्षविश्वं शान्तान् कमीन् १३ देवा सोहिष्मा
 मनवे समन्यवो विष्णो साकं सयानपः तेनो अयते अपरं तु चेनुनो
 भवंतु क्षिरवो विदः १४ अयाधमते अयाधमदभिशास्तीरशास्त्रिहाये
 द्रोक् रन्त्या भवत देवास्त इन्द्रसत्त्वा ययेमिरेवृहद्भानो मरुद्गण १५
 प्रव इन्द्राय वृहते मरुतो ब्रह्मार्चत वृत्रं हनति वृत्रहा शतक्रतुर्वजे
 ण शतपर्वणा १६ अस्पते अस्पदिन्द्रोद्यावृथे वृष्णां शवो मदेसु
 तस्य विश्वा वि अयातमस्य महिमानमापवो नृपुवंति र्वेणा इमा उता
 यस्या यमयं सहस्रमर्षुः कृष्णः १७ इति त्रियविंशोऽध्यायः ३३
 यज्जाग्रतः यज्जाग्रतो दूरमुदैति देवतः सप्तस्य तपो वैति दूरंगमं ज्ञो
 निषां ज्योतिरेकं नन्मे मनः शिवसङ्कल्पमस्तु । येन येन कर्माण्यप

श्रीः।

ति॥ वस्तुषिके अणवद्व्यार्दिकर्मणि॥ तथा॥ तीर्थस्नानं जयो होमो यज्ञत्राहिति लादिति॥ जातकर्म
त्रकर्मणि नवश्राद्धं तथैव च॥ मद्यात्रयोदशी श्राद्धं श्राद्धाद्यपि च षोडश॥ चंद्रसूर्यग्रहे स्नानं श्राद्धदा
नत्रयादिकं॥ कार्याणि मलमासे पितृनिर्वाणैर्मितिकं तथा॥ तीर्थस्नानमिति पूर्वमेव तीर्थीगमनप्रा
प्तस्नानं॥ अपूर्वतीर्थयात्राया निषेधात् तथा बोक्ते॥ मलमासेष्वनावृत्ततीर्थपात्रां विवर्जयोदिति॥
नवश्राद्धादीनि वश्राद्धप्रकरणे॥ नैमित्तिकं च पूर्वत्र परत्रोत्तयत्र वायदेव निमित्तसद्भावस्यैव कार्यं
॥ तथा वगन्ति॥ जातकर्मण्यष्टाद्वं नवश्राद्धं तथैव च॥ ग्रहपुंसवनादौ अपूर्वत्र परत्रवेति॥ अत्र
निमित्तसद्भाव इति हरणं॥ यन्नु व्यासेनोक्तां श्रोतस्मान्नां क्रियायाश्च द्वादशो मासिकीर्तिताः॥ त्रयोद
शेनुताः सर्वा राहस्यः परिकीर्तिता इति॥ तन्नु काम्यक्रियापरं पूर्वलिखितवाक्यानुश्रुति॥ त
था वगृह्य परिशिष्टे॥ अवषट्कारं होमश्च पूर्ववाग्रयणं तथा॥ मलमासेष्विकर्तव्यः काम्या दृष्टी विवर्जये
दिति॥ अवषट्कारं होमः अग्निहोत्रादिष्वर्चदशपोर्णमासेष्विः॥ आग्रयणं नवान्नक्रियमाणेऽपि॥ म

१३

चोक्तं तत्रैवा। एकत्र मासद्विनये यदि स्याद्वर्षे धिकं तत्र परे। धिमा मासः॥ त्रयोदशं तु श्रुतिराह वेदे च तुर्दशः
 कापि न दृष्टिपूर्व इति॥ अत्र योरसंक्रात्र द्विसंक्रात्रयो संसर्पकोद्वर्षती इति नामात्रं॥ तदुक्तं॥ दर्शद्व
 यं यदे कस्मिन्सौरे संसर्पको न वेत्त॥ अद्वर्षतिर्षदे कस्मिन्नाद्वै संक्रमो न दा॥ संसर्पद्वर्षती वेति द्विवि
 धाव धिमासो को। मासौ पूर्वापरो दुष्टापरपूर्वौ शुभावदाविति॥ अधिमासो मलमास इत्यर्थः॥ अन्यथा
 नाधिमासो न वेदे मलमासश्चेकवलमिति सत्यं च न वचनविरोधापातात्॥ अत्र च नित्यनैमित्तिक
 कर्मानुष्ठानमुक्तं तथा च हृदस्यति॥ नित्यनैमित्तिके कुर्यात्प्रयत्नासन्मतिमुवे॥ तीर्थश्राद्धं गजछा
 याप्रेतश्राद्धं तथैव च॥ इति॥ नित्यमावाश्यकं तेनारब्धं काम्यमपि संगृह्यते॥ अत्र गजछायापदेन
 ग्रहापरागतं च ते॥ सौदिके यो यदा जानुं ग्रसेते पर्वसंधिषु॥ गजछायानुमाश्रोक्ता तत्र श्राद्धं प्रकल्प्य
 यत्र इति वचनात्॥ राहुर्वै हस्ती च त्वमसंग्रसनीति श्रुतेश्च। नैमित्तिकपदेन तीर्थश्राद्धाद्युच्यते
 इत्याहुः॥ यमः। गर्भवाद्युषिके कृते श्राद्धं कर्मणि मासिके॥ सपिण्डीकरणे नित्येनाधिमासं विमर्जयेदि

शक्तिस्मृत्या तत्रातिशयं द्रष्टव्यं श्राद्धं विधेयमिति लक्ष्यते ॥ तथाप्येतद्वचना नामानि श
 र्वादिमनुदर्शनात् ॥ सकलसाधारणकृत्वा द्रव्यदायकस्यैवेति व्यवस्था ॥ तथा चोक्तं ॥ आषाढीमवधिं कृत्वा
 यः पक्षः स्यात्तु पंचमः ॥ पक्षोपरः सविज्ञेयः कन्यागच्छतुवानवेति ॥ ब्रह्माष्टपुराणे ॥ अश्वयुक् कृत्वा पक्षे
 नुश्राद्धं देयं दिने दिने ॥ त्रिनागहीनं पक्षं वा त्रिनागं त्वर्द्धमेवनेति ॥ अत्राश्वयुगिति सांख्यवहारिकं ॥ त्रि
 नागहीनं पक्षमिति पंचमीमारन्यत्रिनागं दशमीमारन्यत्रर्द्धमष्टमीमारन्येति पक्षवतुष्टयं संपद्यते अ
 नुष्टानं च शस्त्रनुसारेण ॥ अत्र वतुर्दशी सर्वपक्षे पितृभ्यां प्रतिपत्त्यनृतिष्वेकां वर्जयित्वा च तुर्दशी ॥ श
 म्भुणा निहता ये तु नेष्टानं प्रदीयते ॥ श्राद्धमिति शेषः ॥ इति याज्ञवल्क्यवचनात् ॥ अत्र केचिन्नादिने दि
 न इति श्रुतेर्यत्र दिनद्वयव्यापिन्ये कैवलिप्रसन्नश्राद्धद्वयमेकतिथावेवा ॥ अतएव कन्यागते सवि
 तरिया न्यदानि तुषोडश ॥ क्रतुनिस्तानि तुल्यानि पितृणां दत्तमक्षयमिति वचनेषु द्वाः षोडशत्वमु

प्राप्तिस्तदैवनिषिद्धरा आदिव्यतिरिक्ते काले प्राद्वं विधेयमित्यर्थः॥ व्रीहिपाकश्चाद्वं तु शरदिशुक्लपक्षे तथा
 च कामधेनौ शुक्लपक्षे न वंधान्यपक्षं ज्ञात्वा सुशोभनं॥ गच्छेत्तदेवं विधाने नगीतवाद्यपुरांसरा॥ इत्युपक्र
 म्य तेन देवानूपिते श्वैव नर्पयेद चयेदपीति॥ एवं दैमात्रिक संस्कारार्थं मपि प्राद्वं नियतं तदुक्तं ब्रह्मपुराणे
 ॥ अहताग्रयणं वैवधान्य ज्ञातं द्विजोत्तमराजमाघान एंश्चैव मसूरोश्च विवर्जयेत्॥ आयायणं प्रथमागम
 नश्चाद्वमित्याहुः॥ इदमपि शुक्लपक्षे॥ वृश्चिके पूर्वभागे तु नवात्रंशस्य ते बुधेः॥ उत्तरे क्रियमाणं तु धनुष्येव
 कृतं न वेत्ति॥ धनुष्ये कृतं प्राद्वं मृगनेत्रासुरात्रिषु॥ पितरेऽस्रन्नृकंति नवात्रा मिषवर्द्धिनः॥ इति वराहपु
 राणनिषेधात् इति॥ एतस्य वृश्चिक शुक्लपक्षेः करणे माघे पिकार्यमावश्यकत्वादित्याहुः॥ अथ हस्तपक्ष
 विचारः॥ तत्र यद्यपि॥ श्रुतिः पूर्वपक्षे देवानामपरपक्षः पितृणामिति॥ मनुः॥ यथा वैवापरः पक्षः पूर्वपक्षा
 द्विशिष्यते॥ तथाः पराङ्गः पूर्वीत्तर्वश्चाद्वेषु शस्यते॥ अपरत्वं पक्षस्य शुक्लादिवा नृमासानि प्रायेण॥ का
 नावि... अत्र अपरपक्षे प्राद्वं ऊर्वीतो द्वं वाचनार्थाय दहः संपद्यते तदा हरित्कपकस्य शाके नापि नापरप

श्रीः॥

यत्तुं शोवितास्तजलेन च॥ वने दान्त्रिनादग्धा उपम^{ने} शिवन द्वा द्वि^न पितया॥ तत्तु^न द्वा द्वि^न नित्यत्वा^न
 आकस्मिका प्रियात्तु^न द्वा द्वि^न विशेषे^न वशवणा देतस्य कामत्वा^न तिथ्यंतरेपि विधेयं पूर्णमासी मृतश्राद्धमि
 ति^न ॥ यम्यतु देवादिनाः परपक्षे श्राद्धाभावस्ते दीपमालिकामावास्यायां श्राद्धं विधेयं तदा हत
 वि^न ॥ येयं दीपावित्तराजश्रव्या तापं वदशीनुवि॥ तस्यां दद्यान्न वेदतं पितृणां वैमहा लये॥ इति
 महस्योत्सवस्थालयो महालयो परपक्ष इति॥ इत्यपरपक्ष निर्णयः॥ अथ प्रसंगादपरपक्षात्तगीत शस्त्र
 हताज्ञेयास्तेषां शस्त्रावतुर्दशी॥ श्राद्ध निर्णयः॥ तत्र मनुः॥ सर्वे व्याघ्रे शुकुंतीरैर्हता वज्रैर्गजैर्हकैः॥ पक्षि
 मत्स्यमृगोऽश्वगिरिविदंष्ट्रिनरैस्तथा॥ ते तु शस्त्रहताज्ञेयास्तेषां शस्त्रावतुर्दशी॥ मरीचिः॥ विषशस्त्रश्रपदा
 हितिर्यः ब्राह्मणव्रतितो॥ चतुर्दश्या क्रियाकार्या अन्येषां तु विगर्हिता॥ व्रतितो हतानामित्थर्थे आर्घ्यप्र
 योगः घातेष्वेते घातिन इति वा क्रिया श्राद्धं माण्डव्यः॥ मृत्काष्ठोपललोहानि विद्युज्ज्वाला विषादिभिः
 न विदंष्ट्रिहता ये तु तेषां शस्त्रावतुर्दशी॥ मूलः॥ प्रमादाद्ये म्रियंते वमृत्युना कुत्सिते न वै वातदृष्ट्या हता

ए

पयद्यने इत्याहुः॥ अपरे तु पूर्णमासीमारत्यषोडशत्वेन दाहसूतः पूर्णमासवृत्तिनस्माच्छ्राद्धं कुर्याद्विवस्व
 णः॥ दिनेदिने यज्ञफलं लभेत्तथा द्वलन्नरः॥ इत्थं बुद्धुः॥ इदं तु न विचारमहं पूर्णमायाः पक्षवर्हिर्न वेनामादा
 यः परपक्षे त्वानुपपत्तेः॥ सूतवचनं पूर्णमायाः सामान्यतएव श्राद्धकालश्चाभिप्रायेण॥ न त्वपरपक्षार्तार्ग
 तत्वेन विरोधाद्वाति॥ इतरं तु शुक्लप्रतिपदासहस्रोडशत्वं तस्या अपि क्षीणवृत्तेन तन्मध्यगणना
 अतएव देवतः अहःषोडशकं वैवशुक्लप्रतिपदासहस्रं हेत्याहेत्याहुः॥ मध्यदेशीयास्तु श्राद्धान्नरस्यात्ता
 वेपि क्षयादसंतापान्तिथौ श्राद्धमाचरन्ति॥ यदहः संपद्यते तदहर्वा मल्लदपि श्राद्धमस्तीति कात्यायनसू
 त्वात्॥ इदं च काम्यं॥ अकरणे निद्रास्मरणात्तावात्॥ मातृपितृपिण्डदानं वनवश्यामाचरन्ति पठन्ति च
 नमः॥ स एव मातृणां श्राद्धं कथ्यागतेरवै॥ न वश्यादिप्रदातव्यं ब्रह्मलघवराय न इति॥ सर्वस्वमिति
 रायनः॥ अतएव ब्रह्मवचनं॥ अत्र चा॥ मातृस्मरणं न तत्र मेव सपत्नीमातृपिण्डाद्यधिकारो मातृर्मु
 क्तित्वत्वात्॥ अत्रापि नदिनिज्ञेयं॥ यत्तु पूर्णमासी सूतस्य तादृशदशस्य

याद्वातकलमृगेन च दिति॥ अ० ॥ निनिर्णयः॥ संक्रांतिश्च एकः शोः सूर्यस्य राश्यंतरगमनावच्छिन्नः
 कालनिर्णयः॥ तद्वानवेपिगोपाः प्रयोगः॥ तत्कालम्यसूक्ष्मतरत्वेन मन्त्रानाद्यनुपपत्तावपितत्सन्निहित
 नाजहमानदानादिपायाः सन्निहितानाद्यइत्यादिवचनात्संक्रांतिसमयः सूक्ष्मेऽदुर्ज्ञेयः प्रशितेक्षणेः
 तदेतत् प्रपञ्चश्चार्द्धत्रिंशद्वाद्याः पवित्रका इति वृद्धवशिष्टवचनाच्चेति॥ सावमेष्टादिने द्वादशनेदाः पु
 नरपनविषुवविष्णुपदीषडशीतिरूपसंज्ञाचतुष्टयादवंतरविनागेन चतुर्द्धी॥ तत्र मकरकर्क वृद्धदक्षिणा
 येनोतुलामेषो विषुवो वृषदृष्टिककुंभसिंहा विष्णुपद्मधनुर्मिथुनकन्यामीनाः षडशीतया॥ तथा वृद्धव
 शिष्टाः॥ अयेन द्वे विषुवे द्वे चतस्रः षडशीतया॥ चतस्रो विष्णुपद्मश्च संक्रांत्यो द्वादशस्मृता इति॥ मृगकर्क
 टसंक्रांती द्वे उदग्दक्षिणायने॥ विषुवे द्वे तुलामेषगोलमध्ये ततोऽपरा इति॥ मृगो मकरः॥ गोलं बलनं वक्रं
 वारामेः एतां श्वरव्यादि वारयोगान् रेघारादिषु दवाव्यानवंति॥ यत्कं रत्नमालायां॥ घोरारं वैधोऽक्षमृतघु
 ने च संक्रांतिरारं च महोदरी म्यात्॥ मन्दाकिनी जे च गुरौ च मन्दा मिश्रा कौवारा कृषिकर्कपुत्रौ॥ एतां सांफ

श्रीः॥

५६

9
 लंतत्रैवा॥ धात्रीवैश्यात्सुखयतिर्महोदर्यलंघ्यैरसार्थंघोराभूदानथनरयतीनेवमन्त्राकिनीवा॥ मन्त्रा-
 रव्यावद्विजवरगणंमिश्रकारव्यापभूश्चेवण्डालानांप्रकृतिमखिलांराक्षसीमंलितावद्वनि॥ अथावि-
 शेषः॥ तत्रदिनसंक्रमणे॥ कर्कपूर्वास्त्रिंशन्मकरेपरविंशतिनाद्यःपुण्याइतिव्यवस्था॥ अतीतानागते
 पुण्येद्वेउदयद्विणयने॥ त्रिंशत्कर्करकेनाद्योमकरेविंशतिपरेति॥ वृद्धवशिष्टंवननात्तुलामेष
 यास्तुप्राकूपश्चादपिदशदशनाद्यः॥ तथाचमएवावर्तमानेतुलामेषोनाद्यसूनयतोदश॥ वृषवृश्चि-
 ककुंनसिंहेषुप्राकूपश्चात्रयोडशनाद्यः॥ तथाचमएवा॥ पुण्यायांविष्णुपद्यांतुप्राकूपश्चादपिषोडश
 ॥ अर्ककरकशमीनेषुपरतःषष्टिनाद्यःपुण्याः॥ तथाचमएवा॥ षडशीत्यांवतीतायांषष्टिउक्तास्तना
 दिनाइति॥ अत्रकेचि॥ षडशीतिसंक्रांतीनामितरसंक्रांत्यपेक्षयावैलक्षण्यामानानात्रनमृणाम
 णिमाकेना॥ अथाचपंचदशप्रत्येकंसमद्यतइत्याहुः॥ अन्येता॥ एतासीवैलक्षण्यादोषानावात्प्रत्ये
 केमेवमात्रेन॥ तिस्रुवायनमन्त्रिणाः॥ तिस्रुवायनयोरितरापेक्षिकवैलक्षण्याबोधकदेवीपुराण

विरोधात्तस्मात्तत्परत्वेनार्थतदव्याशः। अथाविष्णुपदीष्यपि प्राकृष्टादपि षोडशेति सर्वसामेव षोऽ
 षोऽष्टौ पुण्यतापत्रितस्मादेतद्वाक्येन मन्त्रासां दृष्टिकत्वात्प्रत्येकमेव वषष्टिना द्युः पुण्या इत्याहुः। न
 कातिममयः मूढो दुर्ज्ञेयः पिशिते क्षोणेः॥ तद्योगाच्चाप्यधश्चोर्द्ध्वं त्रिंशत्रा द्यापवित्रका इति वसि
 ष्ठेन सर्वसां त्रिंशत्रा द्यापवित्रा इति प्रतिपादयतादशषोडशादिना त्रीं पुण्यत्वं प्रतिपादकवाक्या
 नां विरोध इति वाच्यं पुण्यतारतम्यप्रतिपादनपरत्वेन विरोधादनैव अहं संक्रमणे पुण्यमहाहं सं
 कीर्तितां। नदह पुण्यमिच्छंति गार्ग्य गालव गोनमा इत्यादिकमपि न दोषमावहन्तीति॥ रात्रि संक्रमणे तु
 व्यवस्था॥ तत्र वृद्धवशिष्टः॥ रात्रे संक्रमणे पुण्यं दिनाहं स्नानदानयोः। अर्द्धरात्रादधसमिन्मध्याह्ने
 म्यापरिक्रिया। उर्द्ध्वं संक्रमणे चोर्द्ध्वमुदयात्प्रहृदयमिति॥ अर्द्धरात्रादर्वाकृ संक्रमणे पूर्वदिने मध्याह्ने
 परिपुण्यकालः॥ अर्द्धरात्रादूर्द्ध्वपरदिने मध्याह्नपर्यंतदित्यर्थः॥ अर्द्धरात्रे तु विशेषः। तथा च ज्योतिर्व
 शिष्ठः॥ शूर्पे वै चार्द्धरात्रे तु यदा संक्रमते रविः। तदा दिनद्वयं पुण्यं मुहूर्ता मकरकर्कटाविति॥ तद्यथापि कि

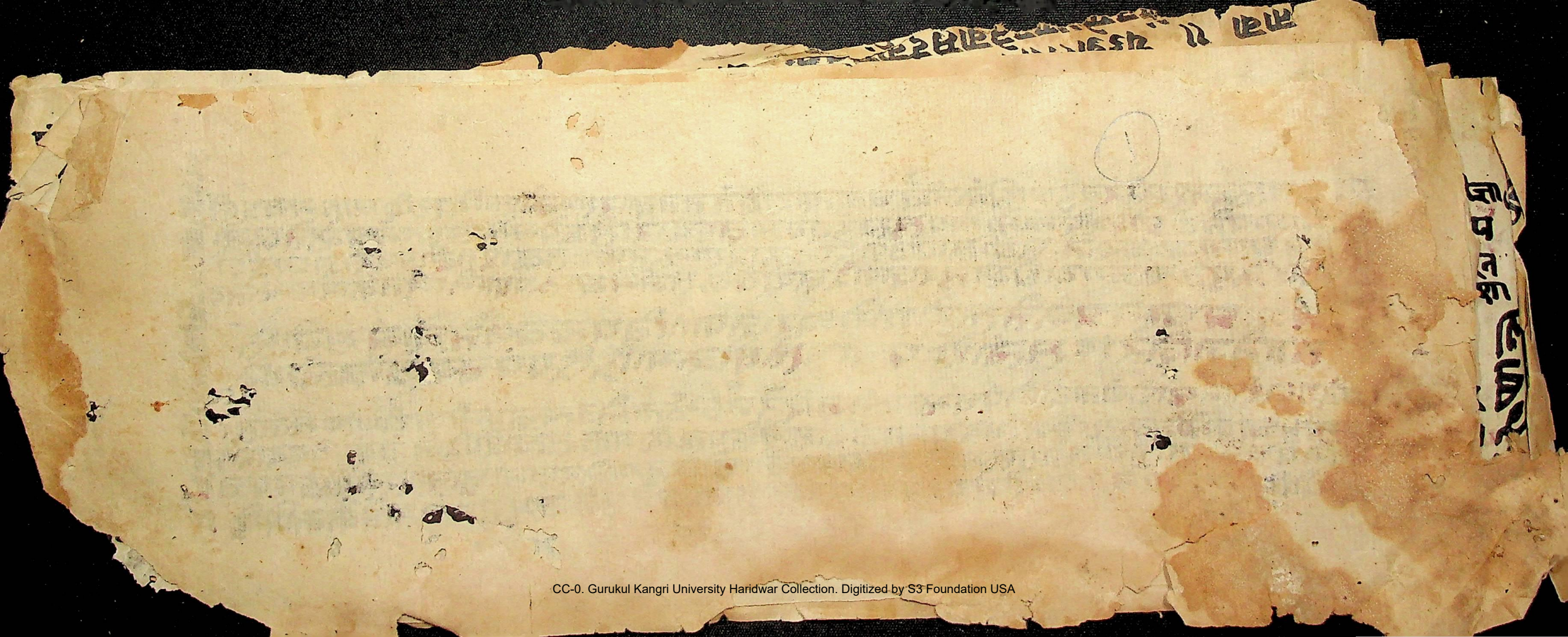
१००

यत्कालमित्यपेक्षायामृद्धवशिष्टः संक्रमस्तु निशीथे स्यात्प्रदोषः पूर्वपाश्चिमाः संक्रान्तिकाले विज्ञेयास्ततः
 प्राणादिकं चरेदिति मकरकर्करयोस्तु विशेषः यत्प्रदोषाद्द्वारात्रयोः कदापि संक्रमणे कर्क पूर्वमेवाम
 करतृत्तरमेव दिनं पुण्यं न दुक्ते वृद्धगर्गेण ॥ यद्यस्मिन्मयवेलायां मकरं याति याति नास्करः ॥ प्रदोषे वा
 द्वारात्रे वा स्नानं दानं परे हनि ॥ तद्विषया तरेपि ॥ मिथुनकर्कसंक्रान्तिर्यादि स्यादं शुभमालिनः ॥ प्रदोषे वा
 निशीथे कुर्यादहनि पूर्वतः ॥ कार्मुकं तु परित्यज्य ह्यष्टमं संक्रमते रविः ॥ प्रदोषे वा द्वारात्रे वा स्नानं दानं परे
 हनि ॥ अत्र च यायाः संनिहिता नाश्यास्ताः पुण्यतमामना इति वचनादत्रैस्मानादेरविरोधः ॥ न वरा
 न्नमन कुर्वीत दानं चैव विशेषण इत्यादि विरोधः ॥ तस्य विहितस्नानातिरिक्तविषयत्वाद्गुरुदर्श
 नं नतिविवाहात्पृष्टद्विषुः स्नानदानादिकं कुर्यान्निशिकाम्यप्रतेषु चतियज्ञवल्कावचनेन संक्रा
 न्ते स्नानावनाशः पुलस्त्यः ॥ अथ न हितये म्राद्विषु बहिनये तथा ॥ युगादिषु च कुर्वीतपि एरनिर्वाप
 ना इति इति ॥ वृद्धवशिष्टः ॥ अथ नेकादिपुण्यं स्यात्तत्तद्विषु वेफला ॥ प्रदोषात्प्राप्तं सप्ततु फलं वि

पदीषुवेति॥शातातपोपि॥सूर्यस्यसंक्रमणेपुण्येनस्त्रायाद्यदिमानवाः॥सप्तजन्मानिरोगीत्यादुखं
 गीवजायतइति॥तथा॥संक्रांत्याद्यदिदत्तानिद्वयक्यानिमानवैः॥तानिनेत्योददात्यर्कः॥सप्तजन्मसुनिश्चि
 तमिति॥इतिमंहेः॥अथसंक्रान्तिनिर्णयान्नत्रमसंक्रान्तिमासम्यमलमासचेनप्रसंगान्मलमासनिर्ण
 यः॥तत्रसंक्रान्तिरहेनमाससंक्रान्तिद्वययुक्तमासाश्चतरमासत्वंमलमासत्वंतदुक्तं॥यस्मिन्मासिनसंक्रा
 न्तिमंक्रान्तिद्वयमेव॥मलमासःसविज्ञेयोमासास्यानुत्रयोदशइति॥ज्योतिषास्त्रे॥दिवसम्यहरत्यर्कः
 षष्टिनागमृतौतत्॥करोत्येकमहश्चेदंतथैवेकंचवद्वमाः॥एवमईदृतीयानामष्टानमाधिमामकं॥अथम
 र्या॥दिवसस्याहोरात्रस्यषष्टिनागंदारमात्रंरविर्हरतिनलंघयतिएवमिन्दुरपि॥तथावप्रत्येकंषष्टिदिना
 त्मकेषु सनुषुसूर्याचन्द्रमसान्या॥दिनद्वयस्याकर्षणार्थद्वद्वादशदिनानिलन्यंतेएवमार्द्धवर्षद्वयेन
 त्रिंशद्दिनानिलन्यंते॥सएवमलमासइति॥लघुद्वारीतः॥इन्द्राग्रीयत्रदूयेतेमासादिः॥सप्तकीर्तितः॥अ
 ग्रीयोमौस्मृतौमध्येसमाप्तौपितृमामकौ॥तमति कन्यानुयदारविर्गच्छेत्कदाचन॥आद्योमलिर्मुचोत्तेयो

आ॥

२०१

पंजायत इत्यर्थः १८

सौप्रतीवंध इत्यत आह प्रतीति आस्ति भातीति व्यवहारार्हवस्तु नि आस्ति विद्यते भातीति
 का सत्त्व इत्येवं प्रकारं व्यवहारमर्हतीत्यास्ति भातीति व्यवहारार्हं तत्र तदवस्तु चेति तस्या
 नास्ति संस्कारो व्यवहार निरस्य निरस्य विरुद्धस्य नास्ति भातीत्येवं तस्य तस्य व्यव
 हारस्य उत्पादनजननं प्रतीवंध उच्यते ॥ ३ ॥ उक्तं लक्षणं न स्यात्प्रतीवंधस्य कारणं दृष्टान्तं दृष्टान्तः

प्रतीवंधो आस्ति भातीति व्यवहारार्हवस्तु नि तन्नरस्य विरुद्धस्य
 तस्योत्पादनमुच्यते ॥ ३ ॥ तस्य हेतुः समानाभिहारः पुत्र ध्यानि
 श्रुतौ इहानादिरविद्यैव व्यामोहेकनिबंधनम् ॥ ४ ॥ रामकृष्ण

क्रमेण दर्शयति तस्येति पुत्र ध्यानि श्रुतौ पुत्र ध्यानि श्रावण लक्षणं दृष्टान्ते तस्य प्रतीवंधस्य
 हेतुः कारणं समानाभिहारः बहुभिः सह पठनं इह पाठं तत्र व्यामोहेकनिबंधनं व्यामोहानां
 विपरित्तज्ञानात् व्यामोहेकनिबंधनं मुख्य कारणं मनादिरस्य निरहिता आविद्या वक्ष्यमाना अप

5

तत
 उत्तन्यापंस्वप्नेयतिदिशति तथा स्वप्न इति पञ्च जागरणे वैचित्र्यादिष्वर्थानां भेद एकरूप्यात्
 विदो मेदश्च तथा ज्ञेयैव प्रकारेण स्वप्ने करणे बुजागरितसंस्कारजः प्रत्ययः स्वप्न इत्युक्तं
 दाण्यां स्वप्नावस्थापामाये विषया एव भिन्नानां संविदिति ननु यदि स्वप्न जागरणे को कश्चिद्विषयः
 विषयं संविदो मेदमेदभ्यां तां स्वप्ने जागर इति भेदव्यवहारः किं निमित्तक इत्याशंकाह

तथा स्वप्ने त्रवेद्यं तु नास्थिरं जागरे स्थिरं
 तद्देवो तत्तपोऽसंविदेकरूपानभिद्यते ॥४॥

अत्र वेद्यं इति अत्र स्वप्ने वेद्यं परिहृयमानं वस्तु जातं नास्थिरं न स्यापि प्रतीतिमात्रशरीर
 त्वात् जागरे तु परिहृयमानं वस्तु जातं स्थिरं स्यापि कालान्तरे विदुषो ग्यत्वादतः स्थिरा स्थिरः
 विषयत्वलक्षणैलक्षणात् तद्देवतयोः स्वप्न जागरणे भेद इत्यर्थः ननु स्वप्न जागरणे भेदश्चे
 न्मेदो रपि भेदः स्यादित्याशंकाह तयोरिति तयोः संविदेकरूपानभिद्यत इति एकरूपेति हेतुः

विषये ॥४॥

प्रकरणं

प्रतिविम्बितः तत्परितंत्रस्तु चैदात्माः अन्यो जीवः स्यात्
 तस्य च तदेव चिन्मा तस्याऽऽविद्यायाऽऽपाद्यो भूताया वै चिन्मादविष्णु कृतारत म्यादनेकप्रकारे
 देवतिर्जगादिभेदेन विविधो भवतीत्यर्थः यथा मुजादिषी केवमात्मा बुद्ध्या समुद्भूतः प्राणी
 रत्ततीयाद्वैः परब्रह्मेव जायत इत्युत्तरत्र प्राणी रत्रितया धिवाचितस्य जीवस्य परब्रह्मत्वं

अविद्यावसग ह्यन्यस्तदै चिन्मादनेकधाः
 साकार ए प्राणी रस्यात्प्राज्ञो ह्यत्राभिमानवान्

दयति तत्र तानि कानि त्रीणि प्राणी रानि तदुपाधी को वा जीवः किं रूपो भवतीत्याकाङ्क्षा फल
 तसर्वत्र मे एवमुक्त्यादयति साकार एमित्यादिना सा विद्या कारण प्राणी रं स्थूल सूक्ष्म श
 रीरादिकारण भूत प्रकृत्यवस्था विशेषत्वात् कारणमुपचारात् प्रतीयते तत्त्वज्ञानेन न
 श्यति चेति प्राणी रं स्यात् तत्र कारण प्राणी रेभिमानवान् तादात्म्या द्या सेनाहमित्यभिमानवा

न जीवः प्राज्ञः प्रज्ञा ज्ञविनि
 ॥ श्रीस्वरूपानुभव रूपस्य स

अविद्यावसग ह्यन्यस्तदै चिन्मादनेकधाः
 साकार ए प्राणी रस्यात्प्राज्ञो ह्यत्राभिमानवान्

॥ १ ॥ अथ नानाविधानां भूतानां विषयः ॥ १ ॥

[illegible]

व्याह तथेति तप्यातादृशी
द्या प्रकाशोपस्थतप्यावि
साच्चिदनंदरूपपरंब्रह्मत
दाप्यतयोस्तत्त्वपदार्कमे

कुतः परत्रैष्यदत्वमिच्छां प्राप्नुव
त्पदः यस्य संग्रहनिमित्तकत्वेना
ध्यासि प्रत्यक्षे माग्यप्रज्ञात्
भवति तत्रैव सिद्धत्वाच्चैव परिह

॥ १५ ॥ ॥ १५ ॥

अनेकधा अनेक प्रकारे एगतागम्येषु अतीतीतागामिषु मासेषु चैत्रादिषु अवेषु प्रम
 वादिषु पुजेषु रुतादिषु कल्पेषु ब्राह्मादिषु च ज्ञानस्याभेद एवेत्यर्थः संविद एकत्वसमर्प
 नेफलमाह नोदेतीति पतः संविदेकातो नोदेति नोत्पद्यते नास्तमेति न विनस्यति
 च असादिकपोरुत्पत्तिविनाशयो रसिद्धेः त्वोत्पत्तेनाप्रापोस्तपैव गृहीतमव्ययत्वं सं
 मासावपुगकल्पेषु गतागम्येषु नेकधा नोदेति नास्तमेत्येका संविदेष्टा
 स्यपं प्रभाः

विदंतस्य भावाच्चेति भावः ननु संविदंतस्य भावे ग्राहकाभावात् तस्याप्यभावे जगदाद्यं प्रस
 ज्जेतेत्यत आह एवेति अत्रायं प्रयोगः संविदस्य प्रकाशाभवत्तु महिती जावेद्यत्वे सति अपरोदा
 त्वात् व्याप्तिरेके घटवत् न चायं विशेषणसिद्धिहेतुः संविदः स्रवेद्यत्वे कर्मकर्तृत्वविरोधात्
 पुनरेव तेन वस्थानात् अतः स्वप्रकाशकत्वेन भासमानापः संविदः सर्ववभासकत्वसंभवा

गदतिभावाः

प्रसज्जेतेत्यत आह

पं॥२॥

तस्यानुभवस्य विषयादज्ञानाद्देवोधांतरादभेदं चाह ह्यभ्यां सवोध इति सवोधः सौष्ठवा
ज्ञानानुभवः विषयादज्ञानाद्भिन्नः एष कथं भवतु मर्हति बोधात्तादृश बोधवत्त्वोधांतरान्नि
द्यते बोधात्तात्त्विकवत्त्वफरितं कथयतु कथं न्यायमन्यत्रापि तिदिशति एवमित्यादिना स्या

सवोधो विषयाद्भिन्नो न बोधात्त्वबोधवत्
एवं स्यान्नत्र ये प्येका संवित्तद्वदिनां तरे ॥६॥

नत्रयेति एकदिनवर्ति जाग्रदवस्थात्रयेपि संविदेकैव सर्ववाक्यं सावधारणमिति
न्यायात् तद्वदिनां तरे इति पक्षे कास्मिन् दिवसेऽवस्थात्रयेपि ज्ञानस्याभेदः एवम
न्यास्मिन्नपि दिवसे ॥६॥

पं॥२॥

सुमित्रवचनं पश्यते
रक्तसारवसिष्ठं
सर्वसत्सर्गं सुविदुः
पञ्चमोऽयं विदुः

जीवब्रह्मणो रेकत्वलक्षणविषयसंभावनाय जीवस्य सत्यज्ञानादिरूपतां दिदर्शय पुरादेजा
नस्या भेदप्रतिपादनेन नित्यत्वे साधयति प्राचस्पृशदपइत्यादिना तत्र तावद्विषय
व्यवहारवति जागरे ज्ञानस्या भेदसाधयति प्राचस्पृशे जागरे इंदियै रयोपल
ब्धिर्जीरितमित्युक्तलक्षणेऽवस्था विशेषे वेद्या संविद्धिषभक्ताः प्राचस्पृशदपजाकाशा
प्राचस्पृशदपोवेद्यावेचित्रा जागरे एषक ततो विभक्ता तत्संविदे

दिगुणत्वेन प्रसिद्धा तेषां आधारत्वेन प्राप्तिज्ञा जाकाशादपत्सै प्रवेचित्रात्परस्परं
गादिवत् वैलक्षण्ये चेतत्वात्पृथक् परस्परं भिद्यंते तत्तत्तेभ्यो विभक्ता बुद्ध्या विवे
चिता तत्संविद तेषां प्रकादीनां संवितज्ञानमेव परस्परं सवित्संविदित्येव कारेण
वभासमानत्वाद्गुणमिव न भिद्यते अत्राप्यप्रकारः विवादध्यासीतासंविदो ब्रह्मा विवा भेद
रूपनायां गौरवं वाधकमुक्तेयम् ॥३॥

प्रत्यक्षं पश्यते
संविदं तत्संविदं
संविदं तत्संविदं
संविदं तत्संविदं
संविदं तत्संविदं
संविदं तत्संविदं
संविदं तत्संविदं
संविदं तत्संविदं
संविदं तत्संविदं
संविदं तत्संविदं

इरयत्तुप्रयोजनं मोक्षः
अव्यंतरमौलं तु जनापहानवोधरसं

इदानीं भवोत्तरप्रयोजनकषणपुरःसरं ग्रंथारं प्रतिजानीते तत्पादेति तस्य गुरोः पादा
वेवां बुरुहेकमले तपो द्विंस्तस्य सेवया परिचर्यया स्तुतिनमस्कायादित्येव
निर्मले रागादिरहितं चेतो तावदणं येषां तेस्तपोक्तास्तेषां ह्यखबोधायां नानासेनत

तत्पादां चुररुहं च सेवा निर्मलचेतसां
सख बोधायत तत्त्वस्य विवेकं विधिपते ॥२॥

तत्रानोत्पादनायाऽन्यं वक्ष्यमाना प्रकाशस्तत्त्वस्यानारोपितस्वरूपस्याखंडं सच्चिदानंदं
महावाक्येन लक्ष्यत इति वक्ष्यमानस्य विवेकज्जारोपितात्पंचकोशादित्यज्जगतो वि
वेचनं विधियते क्रियतेत्यर्थः ॥२॥

15
कोश्यामिः कयाहत्यावर्तितं देहहतिः कृताकानिचतीर्थानिसेवितानि १६ भवतोचतीर्थारन
किंततीर्थानुयसार्थमित्याह भवदित्यारति मलिनजनसंपर्केणतीर्थानिमलिनानिसंति संतः पुनः स्व
येतीर्थीकुर्वन्ति स्वांतमनः तत्रस्थेनस्वस्योतः स्थितेनेतिवा १७ अपिकिसखमातेभवद्भिः कापिट्टाः श्र

कयाहत्यावर्तितेवश्रद्धिः क्षितिमंडले तीर्थाणिदेवमुखा निसेवितानीहभूतले १८
भवद्विधाभागवतास्तीर्थभूताः स्वयंविभो तीर्थीकुर्वन्तितीर्थानिस्वांतस्थेनगदाभ १
ता १९ अपिनः सलदस्नातवायवाः क्लृप्तदेवताः दृष्टाः श्रुतावायादवः स्वपुर्योस
खमासते ॥ १२३ कोथर्मराजेनसर्वतत्समवर्णयत् यथानभूतकमशोविनायडकु
ललयम् ॥ १२ नन्वपियेडविषदन्त्याणायमुपस्थिते नावेदयेत्सकललोडः वितान्दष्ट
मत्तमः ॥ कंचिकालमयावात्सीत्सक्तोदेववत्सखेभ्रातर्मेष्टमभर हत्सर्वेषां
प्रीतिमावहन ॥ १४

तावा ॥ यडकुलतयावर्णनेकारणमाहा नन्विति १५ श्रेयस्कृत तत्तेमुपदि
यडकुलतयावर्णनेवासदेवायनमः श्रीहस्तात्रमः ॥

ससासुदः किं त्वयमस्तुरेणा सी त किं त्वकारणं यमेवाजागते अत्र को
 रनः समीपेता न संप्राप्यते न सह निवध्यानी यरा सै निवेयत दाज्ञया सवीन मूलमारोपयामासः ततो यज्ञात्
 विंसात्वा मूलादवतार्य प्रसादयामास ततो मुनिर्यमंगत्वा जीपित उवाच कस्मादहं मूलमारोपित रतितेनो
 त्वेवात्पेशलभं ऊशायेणा विध्य क्रीडितवानिति तच्छ्रुत्वा मोउव्यस्तं शशाप बाले अजानतो मेमहांतं देउं य
 अविश्रदर्यमादेउं यथा वदचकारिषु यावदथार मृदत्वं शापादवशतयमः १५ अथिहि
 रोलव्यराजो दृष्टायौ वं ऊलेथं आतुमिलौ कपालाभेर्मुमुदे परयाश्रिया १६ एवेरहेषु स
 कानां प्रमत्तानां तदीहया अत्यक्रामदविज्ञातः कालः परमउस्तरः १७ विडरस्तदभिमेस
 तराष्ट्रमभाषत राजत्रिगम्यतोशीघ्रे पश्येदं भयमागते १८ प्रतिक्रियानयस्ये हजतश्चित्त
 स्तेकारितवान् अतः मृदोभवेति १५ इदानीं राज्याय कर्षं निरूपयितुं उक्तं निगमयति ऊलेथरेवंशधरे १६ त
 दीहया ग्रहयापारेण प्रमत्तानां अत्यक्रामत् आयुः कालोतिक्कातः यदा तानत्यक्रामत तानभ्यभवदित्यर्थः
 अभिमेसत्तात्वा १८ तत्पतीकारः क्रियतां किं निर्गमनेन तत्राह प्रतिक्रियेति सर्वेषामिति येः प्रतिकर्ष
 मपीत्यर्थः १५

अविहिमि सपश्य
 गचनेकालः सर्वेषां

16